

En forsinket fødselsdagshilsen til Knud Rygård og et lille tilbageblik

Af Palle Christiansen (Hau Kola 1/2008)

Knud Rygård fyldte sørme rundt (60 år) i starten af året. Ak ja, hvor tiden dog går. Jeg synes faktisk ikke det er så længe siden, at jeg mødte Knud for første gang.

Det var på det første store sommerkursus i Bryrup ved Silkeborg i sommeren 1987, efter at Knud sammen med andre, ingen nævnt ingen glemt, havde arrangeret det første mindre kursus med indianere i efteråret 1986 i Sondrup i nærheden af Horsens.

Mine forventninger til sommerkurset i Bryrup var store, men blev mere end indfriet, selvom der var en del turbulens. Men der var også mange deltagere, en del indianske gæstelærere samt mange engelske dansere (Black Crow Dancers) under ledelse af Kim Oakeshot.

Der var en nærmest euforisk stemning i positiv forstand. Hvor Knud var her og der og alle vegne. Hvad angår de fysiske rammer var der flere engelske tipier, to store svedehytter og et cirkustelt, hvor der i dagtimerne blev holdt foredrag m.m., og hvor der om aftenen blev danset til langt ud på natten. Samtidig blev der andetsteds holdt healingceremonier med medicinmanden Norbert Running. Så der skete virkelig noget hele tiden.

På baggrund af de positive oplevelser blev Foreningen til Kulturel Udveksling dannet efter sommerkurset i '87. Foreningen skiftede navn til Dansk Indiansk Forening i efteråret 1994, på grund af, at mange mennesker henvendte sig om ikke-indianske emner.

Efter sommerkurset i 1987 er der løbende blevet afholdt sommerkurser, sommerlejre og andre arrangementer i større eller mindre omfang i foreningens regi. Dog afbrudt af tre selvorganiserende sommerlejre, arrangeret af Dansk Tipi Laug i somrene '96, '97 og '98.

Men af alle aktiviteter og arrangementer er det Knud ("Kannut", som jeg har hørt indianerne udtale hans navn), som på en eller anden måde har været med i centrum. Uden hans store engagement og tro på, at alt næsten kan lade sig gøre, ville der ikke være nogen forening.

For det er og har altid været svært at finde en fællesnævner for de mange indfaldsvinkler som forskellige mennesker har til den indianske tanke og kultur.

Men Knud Rygård har altid formået, uden at blande noget "alternativt" ind i det indianske, at holde fast ved det grundlæggende; det at indianske gæstelærere har ønsket at give et indblik i deres egen kultur på egne præmisser, ikke kun som enkeltpersoner, men som repræsentanter for deres eget folk.

Jeg har altid oplevet Knud som værende den samme: Uselvsk, aldrig beregnende eller udnyttende. Han har alene ønsket hvad der i virkeligheden er det væsentlige i den indianske tanke: At dele med andre.

Gennem diverse arrangementer gennem tiden er det lykkedes Knud at give rigtig mange mennesker gode og givende oplevelser og at formidle mange kontakter mennesker imellem.

Personligt har jeg altid betragtet Knud som den egentlige ”formand”, ”åndelige leder”, ”moralske chief” eller hvad man nu kan finde på af gode superlativer.

Jeg vil sige tak for hans engagement, hans store viden, hans måde at være på og ønsker hermed Knud mange gode år fremover!

Mange gode tanker til Knud og hans familie – hilsen Palle Christiansen.